

det ønskelig, at idetmindste hans Stabschef er Artillerist, for at der dog kan være En i Staden, som er fuldstændig inde i dette vigtige Baabens Detailler. De tidligere Lovforslag og ligeledes Landsthinget have derfor ogsaa erkjendt dette og forandret det i 1867 trufne Arrangement saaledes, som det nu ogsaa er opført i det foreliggende Lovforslag. Jeg lægger ganske særlig Vægt paa denne Bestemmelse, og da den ikke er af nogen-somhelst økonomisk Betydning, ei heller paabyrder nogen Anden mere Tjeneste, kan jeg ikke se, at der vil kunne være Noget til Hinder for, at man kommer Krigsministeren imøde paa dette Punkt. — De andre Vædringsforslag, der angaa Artilleriets Rammer, kan jeg i alt væsentligt tiltræde, fordi de stedfødne Reduktioner ligesom følge af Artilleriets i sidste Nøde vedtagne Reduktion. Der er maatte dog et ganske enkelt Punkt, som jeg kunde ønske noget nærmere at omtale, og det vil da være, hvad allerede en anden eret Taler, jeg tror det erede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) bemærkede, at Rammerne ved Fæstningsartilleriet ere alfor ubetydelige, og det saameget mere som Kompagnierne ville blive overordentlig store. Jeg maa tiltræde, hvad det erede Medlem bemærkede, at den Forøgelse af Radrerne, som Vædringsforslaget under Nr. 95 foreslaar, idetmindste ved Spøbefæstningens Artilleribataillon, nemlig med 1 Premierlieutenant og 1 Sergent, endda er overordentlig forsvindende, navnlig fordi Kompagnierne ville blive saa overordentlig store. Jeg maa ligeledes bemærke, at, naar Vædringsforslaget under Nr. 97 foreslaar Antallet af Oversergenterne ved de tekniske Afdelinger væsentlig reduceret, kan det synes, at dette Antal er ufornødent stort, men man maa vel lægge Mærke til, at det er Laboratorieafdelingen, der fordrer saamange Oversergenter. Her staar Oversergenterens Antal ikke i noget-somhelst Forhold til de andre Befalingsmænds Antal eller til de Meniges Antal; thi Oversergenterne der ere Forstandere for forskjellige Værksteder, og hvert Værksted maa have en Oversergent, en ældre, meget erfarne Artilleriunderofficer til Forstander. Det vil derfor være et væsentligt Savn at skulle reducere deres Antal fra 22 til 18.

Jeg har saa kun tilbage med et Par Ord at omtale Ingenieurkorpsets Rammer. Det er reduceret til 8 Kompagnier, 4 Linie- og 4 Reservere. Dertil har man bestemt et Antal Befalingsmænd, der omtrent staar i Forhold til det foreslaaede Antal Befalingsmænd; men jeg maa fastholde og kan ikke noksom fremhæve, at Ingenieurkompagnierens Antal i Krigstid væsentlig maa forøges. Ingenieurtroppernes Virksomhed er bleven saa omfattende, at det navnlig for de Krige, vi ville komme til at føre, vil være af stor Betydning at kunne forberede Kamppladsen saaledes, at den vil kunne være istand til at

modstaa den Overmagt, vi dog altid ville faae at kæmpe med, men til Forberedelsen af Kamppladsen er et større Antal Ingenieurtropper nødvendigt. Selv om man altsaa vilde nøies med 8 Kompagnier, maa man gjøre dem overordentlig store og forsyne dem med forholdsvis meget talrigt Befalingspersonale; uden det vil Ingenieurregimentet ikke kunne opfylde sin Bestemmelse. Den Bemærkning, jeg gjorde med Henfyn til Artillerigeneralen, gjælder ligeledes om Ingenieurgeneralen; han bør være Chef for sit Baaben, og Tropperne maa ikke underordnes den kommanderende General paa Sjælland. — Ved Generalstabens Rammer har jeg kun at bemærke, at man har reduceret Antallet af Stabsofficerer fra 5 til 4. I Lovforslaget ønskedes nemlig den femte Oberst for eventuelt at kunne være Stabschef hos en kommanderende General for hele Hæren; men en saadan er ganske sikkert ikke foreslaaet, fordi man maa udnævne en saadan Chef, naar man finder ham, og ikke være bunden i Valget. Denne femte Oberst vilde for Resten Generalstaben høilig kunne trænge til, idet der er paalagt den saamange forskjellige Arbejder, at det er umuligt for den at kunne faae Alting gjort ved det Antal Officerer, den har. Den femte Oberst vilde saaledes passende kunne overtage Alt, hvad der angaar Mobilisering af Hæren, og i Tilfælde af Krigsberedskab kunne være til Nytte ved den hurtigst mulige Mobilisering. Foruden denne vigtige Virksomhed er der endnu andre, man kunde tildele ham, og da Generalstaben i det Hele kun er tarvelig forsynet med Stabsofficerer, vilde det være meget ønskelig, om han kunde blive bibeholdt saaledes som foreslaaet. — Jeg skal sluttelig endnu kun omtale to Vædringsforslag og da først Vædringsforslaget Nr. 108. Ifølge dette Forslag skalde Kommandanten i Kjøbenhavn ikke være General, og han skalde saaledes kun være Pladskommandant, altsaa ikke virkelig Kommandant, og som hidtil kun være Oberst. Ganske sikkert er Kjøbenhavn ingen Fæstning, men den har en Spøbefæstning, og Spøbefæstningen maa have en meget høitstaaende Officer til Chef i Tilfælde af Krig; altsaa, Kommandanten i Kjøbenhavn kunde overmaade godt være bestemt til denne Post. Vi maa huske paa, at Chefen for 1ste Artilleribataillon, som for Dieblittet er Chef for Spøbefæstningen, tillige i Krigstilfælde vilde faae en hel Del mere under sig. Han vilde idetmindste faae de 6 Kompagnier Fæstningsartilleri, der nu er vedtaget; men foruden disse 6 Kompagnier vilde der maatte blive afgivet Infanteriafdelinger. En Del af Flaaden vilde og ganske sikkert komme til at virke sammen med Spøbefæstningen. Alt det bør ligge under een Haand, og dertil vil netop en General, der tillige i Tilfælde af, at Kjøbenhavn skalde blive angrebet fra Landfiden, kunde forberede Alt til Forsvar af Byen ved Fæstningsninger og optage den til Hovedstaden retirerende